

den grov Forstyrrelse af Ro og Orden paa offentligt Sted. En saadan Bestemmelse ønskede vi allerede optaget i Straffeloven, og vi kan nu kun hilse med Tilfredshed, at den nu optages i Lovgivningen.

Med Hensyn til Ændringsforslaget § 4 anerkender vi det opnaaede Resultat, men vi havde i øvrigt ønsket yderligere Ændringer i denne Lov, men herom har man altsaa ikke kunnet opnaa Enighed her i Udvalget.

Endelig skal vi vedrørende Hovedbestemmelsen i Ændringsforslaget Nr. 1 udtale, at saaledes som de ydre Kendetegn for Hensigten ved ulovlig Magtanvendelse er begrænset (til Udrustning med Vaaben, militærlignende Organisation og militæriske Øvelser), vil Loven — rigtigt og lige­ligt administreret — være egnet til at virke efter dens Hensigt: de grundlovmæssige Myndigheders rimelige og selvfølgelige Beskyttelse mod ulovlige Magtangreb.

Et andet Mindretal (Christmas Møller, Pürschel og A. Svensson) kan ikke medvirke til Fremme af Lovforslaget i den Skikkelse, de tre andre udvalgsberettigede Partier, i øvrigt særlig ved Forhandling uden for Udvalget, har givet Forslaget.

Mindretallet har under Forhandlingerne i Udvalget angaaende Forslag til Lov om Forbud mod visse Sammenslutninger stærkt fremhævet, at Mindretallets Parti naturligvis i enhver Henseende vil medvirke til Ro og Ordens Opretholdelse i Landet; men Mindretallet er af den Opfattelse, at de allerede gældende Bestemmelser i Grundloven og i den almindelige Lovgivning angaaende Sammenslutninger, som har ulovlige Formaal eller vil arbejde med ulovlige Midler, er tilstrækkelig virksomme. Mindretallet har dog stillet Forslag om en ændret Affattelse af § 1, hvor-

efter det tydeligt tilkendegives, hvornaar ulovlig Hensigt skal anses for godtgjort; men det er naturligvis ikke dermed sagt, at ulovlig Hensigt ikke kan godtgøres paa anden Maade.

Mindretallet stiller endvidere et Underændringsforslag til Flertallets Ændringsforslag angaaende Sammenslutningsloven, hvorefter frivillige Korps og Spejdere indtil det 21de Aar undtages fra Uniformsforbudsloven. Mindretallet henviser med Hensyn til Menigmands Forstaaelse af saadan Lovgivning til den som Bilag aftrykte Henvendelse til Regering og Rigsdag.

Mindretallet hilser med Tilfredshed, at det Lovforslag, mod hvilket det ved 1ste Behandling rettede sin skarpeste Kritik, nu er opgivet.

Det kan dog ikke i denne Forbindelse undlade at udtrykke sin mest levende Beklagelse af, at Justitsministeren ikke ved sin Forelæggelsestale saa lidt som Lovforslaget i sine Bemærkninger har givet udtømmende Besked om de med Hensyn til Paatale af Æresfornærmelser mod Tjenestemænd og det offentlige Livs Personer gældende Regler, idet der aldeles ikke er redegjort for den i Retsplejelovens § 725, 3, indeholdte almindelige Beføjelse til at gaa over til offentlig Paatale, hvilken Beføjelse alene er betinget af, at Statsadvokaten finder, at en offentlig Interesse kræver offentlig Paatale.

Mindretallet maa her understrege den store principielle Betydning, det maa tillægges, at den Fremstilling af gældende Ret, der gives af Ministeren og af Centraladministrationen, er saa nøjagtig og udtømmende som muligt, saaledes at Fremstillingen ikke som i nærværende Tilfælde giver Rigsdagen et urigtigt Indtryk af det gældende og derigennem ogsaa af Trangen til Forbedring af Lovgivningen.